

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,
JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτη και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληπτικώς. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν ἐργαστήριον ἐντὸς τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομικῶν Διευκρινιστῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων· εἰς διὰς ἑπαρχίας παρὰ τοῖς διευθυνταῖς τῶν ταχυδρομικῶν, καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 15 Μαΐου. 1841.

JEUDI 27 Mai 1841.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 14 Μαΐου 1841.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Αἱ ἐφημερίδες μας ἐξακολουθοῦν νὰ πραγματεύωνται περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ μᾶς ἀποκαλύπτωσιν ὅλας τὰς εὐτελεῖς ῥαδιοιουργίας, ὅλον τὸν ζήλον, ὅλην τὴν ἐπιδεξιότητα ὅσας καταβάλλουν τὰ τοπικά συμφέροντα διὰ νὰ θριαμβεύσωσι. Βλέποντες τοὺς τόσους αὐτοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς τοσαύτας ἀντιζηλίους ἀναγκάζομεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς ἡ ἀμοιβαία διαγωγή τῶν τοπικῶν αὐτῶν κομμάτων δὲν μᾶς φαίνεται ἀξιοσίστατος. Καὶ ὅμως μὲ θλίβειν μὲς παρατηροῦμεν τὰς ἐφημερίδας τὰς πρωτεύουσας αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς ἐντολῆς τὴν ὁποίαν λέγουσι ὅτι ἔχουσι ὠρεῖλον νὰ διακρίνονται καὶ διὰ τὴν εὐρύτητα τῆς κρίσεώς των, μὲ θλίβειν μὲς τὰς βλέπομεν νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὰς μωρητάδας συζητήσεις τῶν τοπικῶν ὑπερβολῶν καὶ νὰ παραδέχωνται ὅλας τὰς πικρὰς κατηγορίας ὅσας, διὰ τὰ δημοτικά αὐτῶν συμφέροντα, σφενδονίζουσιν ἀμειδίως τὰ διαμαρχόμενα μέρη· τοιαύτῃ βεβαίᾳ δὲν εἶναι ἡ ἐντολή τὴν ὁποίαν ὁ τύπος κέκληται νὰ ἐκκληρώσῃ ἐντὸς τῆς κοινωνίας.

Εὐχῆς ἔχον ἤθελεν εἰσθαι ἀναμφιβόλως ἂν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους εἰς ὅλα τὰ συμφέροντα καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἅπαντες οἱ πολῖται ὑπέβαλον τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν συμφέροντα εἰς τὸν γενικὸν νόμον τῆς ἀφίλοκεδείας καὶ ἀμεροληψίας· ἀλλ' αἱ κοινωνικαὶ ἀρεταὶ εἶναι κατὰ δυστυχίαν μακρὰν τοῦ βυθίου αὐτοῦ τῆς ἰσχύος καὶ ἡ φρόνις τοῦ νομοθέτου προσκόπτει ἀείποτε εἰς τὰς προσωπικάς τῶν ἀνθρώπων ἀδυναμίας. Τίς ὁ παίων; παύομεν βεβαίως ὅλοι ὡς ἄνθρωποι ὁποῖα εἴμεθα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ παραβολὴ τῆς μοιγαλίδος γυναικὸς ταπεινώνει καὶ ἡδὴ ὡς ποτὲ, εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν, τὴν ὑπεροπτικὴν ὁρμὴν τῶν γραμματέων καὶ φαρισίων· ἡ παλαιὰ αὐτῇ ἱστορία θέλει διαρκέσει πολὺν εἰσέτι χρόνον καὶ τόσον ἔσως ὅσον αἱ ἀνθρώπινοι ἀδυναμίαι. Πᾶς φρόνιμος ἄνθρωπος εἶναι πεπεσμένος περὶ τούτου καὶ ἐπομένως αἱ ἐφημερίδες, ὅταν θέλωσι νὰ λαλῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῆς κοινωνίας, ἀντὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ μέρος τοῦ ἐνδὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν ἀντιπάλων, ἤθελον πράξει ἄριστα ἂν ἀπῆλθον τὸ «Ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλέτω» καὶ μετέβαινον ἀμέσως εἰς τὴν ἐξετασὴν τοῦ γενικοῦ ζητήματος, τοῦ μόνου διαφέροντος τὸ τε Κράτος καὶ τὸς πολίτας καὶ πραγματευομένου περὶ τοῦ ἂν εἰ ὅροι τοῦ νόμου ἐτηρηθῇ ἢ μή.

Ὅτι συμβαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, συμβαίνει καθ' ἑκάστην καὶ εἰς τὰς μᾶλλον περωτισμένους κοινωνίας τῆς Εὐρώπης· ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἀνεγνώρισε παντοῦ τὴν ἀδυναμίαν τῆς τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ προσωπικά συμφέροντα νὰ εἰσβάλλωσιν εἰς τὴν χώραν τῶν κοινωνικῶν συμφερότων, ἄλλως πρὸς διὰ τῆς καθιερώσεως γενικῶν τινῶν τῆς ἠθικῆς πολιτικῆς ἀρχῶν, διὰ νόμων ἐπίσης· εἰ πάντας ἐραυροζόμενων. Ἡ δὲ διοικητικὴ ἀρχὴ μόνον ἔργον ἔχει εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος περίστασιν, νὰ ἐφορεύῃ τὴν ἀκριβὴ καὶ σταθερὰν ἐφαρμογὴν τῶν ἀταξίων τοῦ νόμου· ἂν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δὲν ἐπεριόριζε οἱ εἰς τοῦτο καὶ μόνον τὸ ἔργον, ἤθελεν ἔσως πράξει ἐναντία τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς δημοτικῆς θεμελιότητος καὶ ἦν ἡ ψῆφος τοῦ ἐκλογέως· πρέπει νὰ ἦναι ἐλευθέρα πάσης ἐπιρροῆς. Καὶ τῶντι ἂν τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνοι ὑπ' ὄψιν εἴτε τὰ κατὰ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν λεγόμενα, εἴτε τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἀναφερόμενα, δὲν ἐξέταξε μόνον καὶ μόνον ἂν ἐτηρηθῇ ὁ νόμος, ἂν ἐφυλάχθησαν αἱ νομικαὶ διατυπώσεις, ἂν τὸ ὑπουργεῖον λέγομεν ἐλάμβανεν ὡς βάσιν τῶν ἀποφάσεών του τὰς διαφορὰς διαμφισθηθείσας τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ κομμάτων, ὅχι μόνον ἤθελε παραβιάσει τὴν ἀληθὴ καὶ νόμιμον αὐτοῦ ἐντολήν, ἀλλ' ἤθελε τρέξει τὸν μέγιστον διὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ τοὺς πολίτας κίνδυνον, τοῦ νὰ περιβάλλῃ τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὸ χρώμα ἐνὸς κόμματος καὶ ἐπομένως νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτῆς ὅλα τὰ πάθη τῶν ἀντιζήλων κομμάτων.

Πεπεισμένοι περὶ τούτου ἐκινεῖσθαι ἐσχάτως ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀμετατρέπτως ἀποφασισμένη ὡς πρὸς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ τὰς συζητήσεις εἰς αἷς ἔδοσαν ἀφορμὴν καὶ τὰ φρονήματα ὅσα ὁ περιοδικὸς τύπος ἐκθέτει περὶ αὐτῶν, νὰ περιμεισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀκαταπαύστως καὶ παντοῦ ἂν ὁ νόμος ἐξετελέσθῃ ἀκριβῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἂν ἐκλογῇ τις καὶ τοι γενομένη συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου εἶναι ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐναντία τοῦ συμφέροντος τοῦ δήμου ἢ ἥτιν καλῇ παρὰ ὅτι ἡδύνατο νὰ γίνῃ, ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ εὐλόγως ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς ζήτημα τοῦ οὐποῦ, κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον ἡ λύσις ἀπέκειται εἰς τὸν δῆμον αὐτόν.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ὁ περιοδικὸς τύπος εἴμπορεῖ νὰ προσβάλῃ τὸν τρόπον αὐτῶν τοῦ σκέπτεσθαι τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶναι συμφωνότατος μὲ τὴν ἔθνην ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐπομένως δὲν εἴμπορεῖ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς εὐ-

INTERIEUR.

ATHENES, le 26 Mai 1841.

ELECTIONS MUNICIPALES.

Nos journaux continuent de s'occuper des élections municipales; et à mesure que ces dernières s'avancent vers leur résultat définitif, ils se remplissent des révélations de toutes les petites manœuvres mises en jeu par les intérêts locaux qui, en cette circonstance, rivalisent d'activité et souvent d'adresse, pour triompher les uns des autres. — Nous voyons tous ces efforts, nous voyons toutes ces rivalités, et nous avouons que, souvent, leurs procédés mutuels ne sont point marqués au coin d'un très recommandable caractère. Mais nous voyons toutefois avec étonnement que les journaux de la Capitale, eux qui en raison de la hauteur de mission qu'ils disent se concevoir, devraient se faire remarquer par leur largeur de jugement, rétrécissent au contraire leur rôle aux proportions mesquines des exagérations locales, et vont même jusqu'à admettre dans toute leur aigreur, les accusations qui, sur le théâtre des intérêts communaux, s'échangent entre les parties belligérantes. Certes, ce n'est pas là le rôle que la presse, organe des intérêts généraux, est appelée à remplir dans l'existence sociale.

Il serait à désirer, sans doute, que partout dans l'Etat, dans toutes les sphères d'intérêts, et dans toutes les circonstances de la vie politique, tous les citoyens subordonnassent leurs opinions et leurs intérêts particuliers, à l'influence d'une loi générale de désintéressement et d'impartialité; mais les vertus sociales sont loin, par malheur, d'avoir acquis ce degré de puissance, et les faiblesses personnelles se montrent toujours à l'encontre des plus sages pensées des législateurs. A qui en est la faute? — Hélas! à nous tous tant que nous sommes, et la parabole de la femme adultère, maintenant comme jadis, en politique comme en morale, confond sans cesse l'orgueilleuse fragilité des Scribes et des Pharisiens! C'est une histoire fort ancienne, et qui durera fort longtemps encore: autant probablement que les faiblesses humaines. Aussi tous les gens sages en ont pris leur parti, et les journaux à notre avis, quand ils veulent en pareil cas, parler au nom de la société, au lieu d'épouser la querelle de l'un ou de l'autre des adversaires, font bien à leur tour, de répondre évangéliquement: « que celui « d'entre vous qui est sans péché lance la première pierre », et de passer immédiatement à l'examen de la question générale, la seule qui intéresse réellement l'état et les citoyens, savoir: si les prescriptions de la loi ont été observées et respectées.

Ce qui se passe en Grèce à l'occasion des élections municipales, s'est vu de tout temps et se reproduit tous les jours, dans les sociétés les plus avancées de l'Europe. Le pouvoir politique a reconnu partout l'impossibilité d'empêcher que les intérêts personnels n'usurpent parfois le domaine des intérêts sociaux, autrement qu'en consacrant par des lois également applicables à tous, certains grands principes de morale et de politique. Et l'autorité administrative n'a guère, dans le cas dont il s'agit, qu'à veiller à l'exacte et rigoureuse observation des prescriptions légales. Nous pensons même que si le pouvoir administratif ne se bornait pas à cet unique devoir, il agirait peut-être contrairement au principe fondamental de l'institution des communes, qui veut que le vote électoral soit libre de toute influence. — En effet, si par exemple, le Ministère prenait en considération, soit les réclamations portées contre les élections communales, soit les justifications apportées à l'égard de ces réclamations, autrement qu'en ce qui concerne l'observation ou la violation de la loi et des formalités légales, si le Ministère, disons-nous, préparait les contestations pour base d'un jugement relatif aux opinions ou aux intérêts des électeurs, le Ministère non seulement s'écarterait de sa véritable et légitime mission, mais courrait le risque, si dangereux pour tout pouvoir et pour toute société, de faire revêtir au gouvernement les couleurs d'un parti, et par conséquent d'exciter contre lui toute l'activité des partis rivaux.

C'est d'après cette conviction que nous avons dernièrement déclaré, que l'inebranlable détermination du gouvernement, à l'égard des élections municipales, à l'égard des discussions auxquelles elles ont donné lieu, aussi bien qu'à l'égard des opinions que la presse périodique a émises à leur occasion, était de se borner à la surveil-

λογον και ειλικρινή επίκρισιν νομίζομεν απ' εναντίας ότι ο τύπος έχει το καθ' εαυτον να εκπληρώσει έργον ανάλογον του έργου τουτου της Κυβερνήσεως, κηρύττων εις το κοινόν την απόλυτον ανάγκην του να στερεωθεί και θεμελιωθεί εν τῷ Κράτει η δύναμις και η ισχύς του νόμου· είναι αναμφισβήτητον ότι αν ο λαός έδωκεν είτε εξ αιτίας της Κυβερνήσεως είτε εξ αιτίας του περιοδικού τύπου την θέλησιν του νόμου και το πνεύμα των θεσμοθεσιών μας παραβιάζόμενα, ο λαός ήθελεν αυθις εν και κατ' άλλον υποκύβη εις τον δια τάς εργατικές τάξεις τοσοῦτον επιβλαβή ζυγόν των προσωπικών επιβρῶν και βρωή εις άλλας τάς αρχαίας των κομμάτων διακρίσεις· αλλά αι προσωπικαί επιβρῶν είναι αι καταστήσασαι μάλιστα αφορσιν τον δεσποτικόν ζυγόν κατά του όποιοι ωπλίσθη η Ελλάδα κατά το 1821, αι δε κοιματικαί διακρίσεις εδωσανται αυτην μέχρι του 1833, ότε εκπληρωμένων των πολυτων εύχων της ενεκαθιδρύθη εν μέσῳ αυτης Κυβερνήσεως της όποιας η κυρία εντολή εις τάς σημερινάς περιστάσεις είναι να στηρίξη εις την Ελλάδα την ήθικην και πολιτικην ισχύν των νόμων όστινες βαθμιδών θέλουν φέρει το έθνος εις τον ανήκοντα αυτῷ μεταξυ των μάλλον πολιτισμένων λαών της Εξωρῶπης θαυμόν.

Αφ' ετέρῳ δε οὐδεις ήθελεν ήδη ταλμῆσαι να γενή δημόσιος συνήγορος του σκωληκιάσαντος συστήματος των ιδεών των φοδουμένων την δύ·αμιν συστήματος νομίμου και έχουσών πολυ περισσοτέρην ύποληψιν εις την ατομικην αυτων δεξιότητα παρὰ εις την δύναμιν των θεσμοθεσιών με τάς όποιας η μοναρχία επηρόκισε την πατρίδα μας. Την σημερον όλοι οι Έλληνες από τον μάλλον πεπαιδευμένον και τον μάλλον πλούσιον μέχρι του απλουστερου κατοίκου των άγρων μας, όλοι οι Έλληνες επείσθησαν ότι σταθερώτερα εγγύς εις των μεσῶν της Κυβερνήσεως και των κυβερνωμένων δικαίων σχέσεων, ότι το ασφαλέστερον έρεισμα της ατομικής ευθυμείας και ανεξορτησίας όλων ανεξαιρέτως των πολιτών, συνίσταται εις το άπαρβαλίστον κράτος των νόμων, ενώπιον των όποιων όλοι οι ύπηκοοι του Βασιλέως είναι ίσοι καθ' όλα.

Ότην λοιπόν εσυμβουλευόμεν ανωτέρω εις τον περιοδικόν τύπον να μη διδῇ εύκολον και πρόθυμον άκρόασιν εις άλλας τάς υπερβολάς των τοπικών και ατομικών συμπεριόντων εις τάς όποιας αι δημοτικαί εκλογαί διδουσι πρό τινος χορόν άφορμήν, εἴμεθα μακρῶν του να τον συμβουλεύσωμεν να άδικρορήσῃ εις το ουκ ἔστι· τούτο αντιτίμενον. — Όχι βέβαια, οὐδεις δὲν έννοει πλειότερον από ήμῶς την καλικάγαθον επιβρῶν την όποιαν δύναται να έχῃ ο τύπος· εις την ήθικην ανάπτυξιν, και κἀνεις δὲν διορᾷ σαφέστερον από ήμῶς πόσον η δημοσία συζήτησις των συμπεριόντων της πατρίδος συντελεῖ εις την πρόδον της· Ελληνικής κοινωνίας· αλλά συγχρόνως εἴμεθα πεπεισμένοι ότι ο περιοδικός τύπος δὲν εἴμπορεῖ να ενεργήσῃ δραστηρίως την επιβρῶν ταύτην εἴμη υπό τον όρον του να εμπνέσται εις όλα εγγένει αυτοῦ τα έργα και ιδίως εις τα περί των δημοτικών εκλογών, από την μεγάλην ανάγκην της θεμελιώσεως των νόμων εν τη Ελλάδι. Ιδού ποίος καθ' ήμῶς, πρέπει να ήναι ο σκοπός των συνεχών σκέψεων και το αντιτίμενον των βαθυτέρων αυτοῦ συζητήσεων.

Αν δε συμβαίνει πολιται τινες να μη φέρωνται κατά την εκπλήρωσιν των δικαιοματιών αυτων και υποχρεώσεων με την απαιτουμένη αμεροληψίαν την όποιαν η Κυβερνήσις υποθέτει εις πάντας, τούτο είναι βεβαίως λυπηρόν· αλλά το άτόπημα τούτο δὲν εἴμπορεῖ να γίνῃ αντιτίμενον των εἰςβριβεστέρων συζητήσεων του τύπου και των σπουδαιοτέρων άσχολειών της Κυβερνήσεως χωρίς βλάβης ζητημάτων των όποιων η εξέτασις είναι πολυ σημαντικώτερα δια την Ελλάδα όλόκληρον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΗΜΕΡΙΩΝ.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ο 813 αριθμός της δημοσιεύει ως κύριον άρθρον σκέψεις τινας περί της διπλωματίας και της Τουρκίας, υπαγορευθείσας ής εκ των πραγμάτων της Κρήτης και της Βουλγαρίας σκοπός του άρθρου τούτου είναι να αποδείξῃ ότι το Όθωμανικόν Κράτος παρήκμασεν ήδη και ότι έλοι οι κόποι όσους η Εύρώπη καταβάλλει προς υποστήριξίν του είναι μάταιοι. Το άρθρον τούτο περιέχει πολλὰς υπερβολάς καθως εγγένει όλα όσα εδημοσιεύθησαν εις τάς εφημερίδας μας από των τελευταίων ανατολικών πραγμάτων.

Εις τον επόμενον της αυτης εφημερίδος αριθμόν αναγινώσκομεν άρθρον περί της Σάμου υπό την διοίκησιν του Κ. Βογορίδου, έχθέντος τάς πράξεις του πολιτικού τούτου ανδρός και διατεινόμενον να αποδείξῃ τα άτοπήματα των πράξεων αυτων.

Αμφοτέρω δε τα φύλλα ταύτα της Αθηνῆς γέμουν από τα παντοειδή αδόξενα όσα κυκλοφοροῦσιν εις το κοινόν περί της παρούσης καταστάσεως του Όθωμανικού Κράτους.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Μετά μακράν διακοπήν ανεφάνη αυθις η εφημερίς αυτη και έχομεν ήδη πρό φθαλμών δυο αυτης αριθμούς· εις τον πρώτον αναγινώσκομεν σύντομον περίληψιν των κατά την Ανατολήν διατρεφάντων επί της διακοπής του Φίλου του λαού. Πραγματεύεται επείτα περί της προσεχούς ελεύσεως του Κ. Μαυροκορδάτου, περί των Κρητικών πραγμάτων, περί των κατά την Βουλγαρίαν και επαναλαμβάnei εν μέρει τάς εις την Αθηνῶν καταχωρηθείσας φήμας.

Ο 106 αριθμός του λέγει ότι εις την παρούσαν περίστασιν καθ' ήν παρατηρείται κίνησις πνευμάτων εις την Πειραιον, την Θεσσαλίαν και την Μακεδονίαν, η Ελληνική Κυβέρνησις ήρριψε να αύξήσῃ την δημοκρατίαν μας δια να ήναι έτοιμή εις πάσαν περίστασιν και να εξασφαλίσῃ την ήσυχίαν των μετὰ της Τουρκίας συνορευουσών επαρχιών μας· αλλά νομίζομεν ότι ο Φίλος του Λαού νομίζει τάς περιστάσεις εἰςβριβεστέρας παρ' ότι είναι και ότι τα έξοδα του μέτρου τούτου είναι εἰσέτι περιττά.

Ο ΑΙΩΝ.

Εις τον 257 πραγματεύεται αυθις και εκτενέστατα περί των δημοτικών εκλογών και πάλιν κατά τον τρόπον τον προκαλέσαντα τάς ανωτέρω παρ' ήμῶν απευθυθείσας εις τον περιοδικόν μας τύπον παρατηρήσεις.

Καθ' όσον ο άφορᾷ το επόμενον φύλλον του, τούτο διατεινεται να αναίρεσῃ όσα περί των εκλογών εξέτέθησαν υπό του Ελληνικού Ταχυδρόμου και επειδή δὲν βλέπομεν ποῦ θέλῃ καταπτήσῃ η συζήτησις αυτη κατά την διεύθυνσιν την όποιαν έδωκεν εις αυτην ο Αἰών, θέλομεν περιερισθῇ εις όσα προηγουμένως εἴπαμεν περί του αντικειμένου τούτου και τούτο τόσω μάλλον όσω δὲν ανασκευάζονται παντάπασιν από τα νεώτερα επιχειρήματα του Αἰώνος. Η Κυβέρνησις εις την παρούσαν περίστασιν εξέλεξετο την μόνην προσήκουσαν εις τα αυτην και το κοινόν μερίδα και με ολίγην μας τήνόντι· βλέπομεν τον Αἰώνα τοσοῦτον άτόπως προσβάλλοντα την τόσον εύλογον αυτην άπόφασιν.

lance qu'il doit sans cesse et partout exercer, pour la rigoureuse et consciencieuse execution de la loi.

Quant à la question de savoir si, bien qu'elle ait eu lieu en conformité de la loi, une election, par son resultat, est contraire aux intérêts de la commune, ou moins favorable qu'il eut été possible qu'elle le fut, le gouvernement pense avec raison, qu'il n'est pas même en droit d'intervenir dans une question dont, d'après la loi des communes, la solution appartient exclusivement à la commune elle même.

Nous ne pensons pas que la presse périodique puisse attaquer cette manière de penser du gouvernement; elle est trop en harmonie avec la dignité de la nation pour offrir prise à une critique sincere et de bonne foi, et nous pensons même que la presse comprendra qu'elle a de son côté une œuvre analogue à remplir, en insistant surtout devant l'opinion publique, sur la nécessité d'affermir et de consolider dans l'état la puissance et la force de la loi. — Il est incontestable que si de la part du gouvernement, ou par suite de l'influence de la presse, le peuple voyait se produire des faits pouvant faire penser que l'autorité ne s'exerce pas toujours en vue de la conservation des institutions et de la législation du pays, il serait peu à peu entraîné de nouveau sous le pouvoir, si onéreux pour les classes laborieuses, des influences personnelles, et rejeté bientôt dans toutes les anciennes querelles de partis. Or ce sont les premières qui ont rendu plus insupportable encore, le pouvoir despotique contre lequel la Grèce s'arma en 1821, et c'est pour mettre un terme aux secondes que la Grèce a si longtemps désiré l'installation du pouvoir qui la gouverne depuis 1833, et dont la mission principale, dans les circonstances actuelles, est de fonder et d'affermir en Grèce, le pouvoir moral et politique des lois, qui doivent progressivement conduire le pays au rang qui lui est assigné parmi nations les plus avancées de l'Europe.

Personne d'un autre côté n'oserait maintenant en Grèce, se porter défenseur en public des idées arriérées de ceux qui redoutent l'influence d'un système légal, et qui ont plus de confiance en leur habileté individuelle qu'en la solidité des institutions dont la monarchie a déjà doté le pays. Tous les grecs aujourd'hui, depuis les classes les plus avancées en instruction et en richesse, jusqu'aux simples et laborieuses populations des campagnes, ont compris que la plus ferme garantie d'un avenir de justice dans les relations entre le gouvernement et ses administrés, ainsi que le plus ferme appui du bien être et de l'indépendance individuelle de tous les citoyens sans exception, consistent dans l'empire inviolable des lois, devant lesquelles tous les sujets de la couronne sont égaux en droits et en importance sociale.

Aussi, lorsque nous conseillions plus haut à la presse périodique, de ne point accorder une si facile et si benévole audience, à toutes les exagérations d'intérêts locaux et individuels auxquelles les élections communales donnent lieu depuis quelquefois, étions-nous bien loin de lui prêcher l'indifférence en matière politique. Personne mieux que nous ne comprend la bienfaisante influence que la presse peut exercer sur le développement national, et personne n'entrevoit plus clairement que nous mêmes, combien la discussion publique des intérêts du pays est favorable au progrès de la société hellénique. Mais nous sommes en même tems bien convaincus que la presse périodique ne peut efficacement exercer cette influence sur l'opinion publique, qu'à la condition de s'inspirer, dans tous ses travaux en général, et en particulier relativement aux élections communales, de la grande nécessité de consolider en Grèce le pouvoir des lois, et d'introduire dans toutes les classes, des habitudes de légalité. Voilà quel doit être selon nous, le but de ses plus attentives réflexions et le sujet de ses plus profondes dissertations.

Si, après cela, il arrive que certaines personnes ne se conduisent pas, lors de l'exercice de leurs droits et de leurs devoirs politiques, avec toute la droiture et le désintéressement que le gouvernement doit supposer exister dans tous les citoyens, nous sommes les premiers à le déplorer, mais cet inconvenient, à notre avis, ne saurait devenir le sujet des plus graves discussions de la presse, et des plus sérieuses occupations du gouvernement, sans porter préjudice à des questions dont l'élaboration est infiniment plus intéressante pour le pays tout entier.

REVUE DES JOURNAUX.

LA MINERVE.

Son N° 813 contient un article intitulé la Diplomatie et la Turquie, écrit sous l'influence des affaires de Crète et de Bulgarie, son but est de prouver que l'empire ottoman est entré dans une époque de décadence, que les cabinets d'Europe tâchent vainement de conjurer. L'esprit de cet article est exagéré et en général les derniers événements de l'Orient.

— Le N° 814 du même journal publie un article conçu dans le même sens, qui traite de Samos sous le gouvernement de Mr. Vegorides, et qui énumère les actes administratifs de cet homme d'état, dans l'intention d'en prouver l'impopularité.

Ces deux numéros de la Minerve, sont presque entièrement consacrés à la publication des on dit, de toute espèce, qui circulent dans le public relativement à la situation présente de l'empire ottoman.

L'AMI DU PEUPLE.

Après une suspension assez longue ce journal vient de reparaitre et nous avons sous les yeux ses deux nouveaux numéros. — Le premier, en date du 15 mai, débute par un résumé rapide de ce qui s'est passé dans l'orient pendant l'interruption, des affaires de Crète et de Bulgarie, et de la prochaine arrivée de Mr. Mavrocordates données par la Minerve.

— Le N° 106 du même journal pense que dans les circonstances actuelles où une certaine agitation des esprits se fait remarquer en Epire, en Thessalie et en Macedoine, le gouvernement Hellénique devrait renforcer les troupes disséminées sur nos frontières continentales, à l'effet de parer aux éventualités, et de garantir la tranquillité de nos provinces limitrophes de la Turquie. — Mais on pense en général que l'Ami du Peuple s'exagère la gravité des circonstances, et que les frais d'une pareille mesure sont encore inutiles.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ο Μεγαλειότατος Βασιλεὺς καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα ἀναχωρήσαντες μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Μαξιμιλιανού ἀπὸ Ἀθήνας τὴν ἐσπέραν τῆς 30 Ἀπριλ. ἐπετρεφθήσαν τὸν Πόρον, τὸ Γύθειον, τὴν Σπάρτην, τὸ Ἀστρὸς, τὴν Ναυπλίαν, τὰς Σπέτσας καὶ τὴν Ἰδραν ἐπανήλθον δὲ μετὰ ἐναελερον ἀπουσίαν τὴν ἐσπέραν τῆς 9 εἰς τὴν πρωτεύουσαν, δεχθέντες ἀπανταχοῦ τῆς περιουσίας των τὰ ζωνρότερα δαίγματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκις Μαξιμιλιανὸς ἀναχωροῦν τὴν προσεχῇ δευτέραν διὰ τὴν Κόρινθον, ὅπου θέλουν παρευρεῖν εἰς τὴν τελευταίαν τῆς ἀμφοτερότερας τῆς ἀναχώσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν Ὄρνον.

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μὲν Μεγαλειότατος καὶ ἡ Α. Β. Υ. θέλουν ἐπανεῖθαι εἰς Ἀθήνας, ἡ δὲ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα, ὅλῃ ἀναχωρήσει ἀπὸ Λουτρὰς δι' Ἀγκῶνα, ὅθεν θέλει διυλυνθῇ εἰς Ἑρμ, διὰ τὰ διατρίψῃ ἐκεῖ τὴν ὥραν των λουτρῶν.

Ἐφημερίς ἐπιγραφομένη ὡς *Ριψιδάμινθος* δημοσιεύεται ἤδη εἰς Κρήτην ὑπὸ τοῦ Κ. Ε. Β. δηλᾶται ὁ πρῶτος αὐτῆς ἀριθμὸς, ἔρθεσαν ἐσχάτως εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου.

— Ὁ Ταχὶρ Πασᾶς ἐρθεσιν εἰς Κρήτην μὲ ἑα δ' ἄκροτον, μίαν φεργάττα, ἑξ ἄλλων πλοῶν τρίτης τάξεως καὶ πολλὰ ἄλλα φορτηγὰ κομίζοντα 2,300 περίπου στρατιώτας.

— Ἰδιαιτέραι ἐπιστολαὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ Ταχὶρ Πασᾶς διετάχθη νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκείνην τὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπὸ Χανίων εἰδήσεις ὁ Καπιτάν Πασᾶς εὐρίσκειτο εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην μέχρι τῆς 8 τοῦ ἐνεστώτος, δεχόμενος τὰς ἐπισκέψεις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐσκόπευε δὲ νὰ ἐκστρατεύσῃ μετ' ὀλίγον κατὰ τῶν ἀποστατῶν.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ὅτι δύο πλοῖα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐσυλλήθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης ἀπὸ Ὀθωμανικὰ πλοῖα, καὶ τοῦτο πρὶν φθάσει ἡ περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐποχή· καὶ μολονότι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα δὲν εἶχον ἄλλο φορτίον παρὰ αὐτὸν.

— Δύο πλοῖα ἐφροντοπερὶ τοῦ τεσσαράκοντα ὁπλοφόρους ἐσυλλήθησαν ἀπὸ Ἑλληνὴν Βασ. κανονοφόρον περὶ τὸν Βόλον· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐκομίσθησαν εἰς Σκιάθον διὰ νὰ καθαρισθῶσιν, ἔπειτα δὲ θέλουν ἀποσταλῇ εἰς Ἀμαλιόπολιν ὅπου θέλουν δικασθῇ.

— Λέγεται ὅτι ὁ Κ. Α. Μαυροκορδάτος φθάσει εἰς Ἀθήνας τὴν 31 τοῦ ε. μηνός.

— Ὁ Κ. Κατακάκης, πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας παρὰ τῇ Α. Ε. Μεγαλειότητι, ἔρχεται, καθὰ λέγουν, προσεχῶς εἰς Ἀθήνας διερχόμενος διὰ τοῦ Λονδίνου.

— Ὁπαδοὶ τινες τοῦ Βελέντζα προσήλθον εἰς τὰς μεθούρας Ἑλλήνων ἀρχὰς καὶ κατὰ τὰς ὁποίας κατέθεσαν ἐξομολογήσεις ἀγνοοῦν ποῦ διατρίβει πρὸ ἑξ μηνῶν ὁ ῥήθεις Βελέντζας.

— Εἰς Μέγαρον ἐφρονεῖται εἰς τῶν προκείμεν τοῦ τόπου ἐκείνου Σ. Μ. Περδελῆς ὀνομαζόμενος, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καταγίνονται πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ φονέως.

— Εἰς τὸ ἐν Ἑρμιόνη μετόχιον τῆς μονῆς Ἰδρας ἐλθιστεύθη ὁ οἰκίσκος τοῦ ἐπιστάτου· οἱ αὐτοῦργοι δὲν ἀνεκαλύφθησαν.

Εἰς Ἀχαΐαν ἐπέπεσον εἰς τὰ ζῶα νόσος τις, τῆς ὁποίας ὁ Διοικητὴς διέταξε τοὺς ἀρμόδιους δημάρχους νὰ ἐκθέσωσι τὰ χαρακτηριστικά.

— Ἐνεκα τοῦ συμβάντος κατὰ τὴν 9 Ἀπριλίου κλονισμοῦ τῆς γῆς εἰς Σκύρον ἐβλάφθησαν καὶ καταδαφίσθησαν 50—60 οἰκίαι, ὁ ναὸς τῆς ἐπισκοπῆς ἐν τῷ φρουρίῳ καταδαφίσθη ἐπίσης, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου διεβράχθη εἰς τρία μέρη, καὶ διεβράχθησαν ἐπίσης καὶ τὰ τεῖχη τοῦ φρουρίου. Ὁ κλονισμὸς μολονότι ἐξηκολούθη καθ' ὅλον τὸ ἐσπέρας δὲν ἐπέφερον ὅμως κἄνεν νέον δυστύχημα.

— Εἰς Ὀλόκληρον τὴν Διοικητὴν Εὐρυτανίας παρατηρήθη ὅτι περαιώθησαν μετ' ἄκρας ἡσυχίας αἱ δημοκρασιακαὶ ἐργασίαι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐκλείσεν ἡ κἀλητὴ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ψηφοφορησάντων ἐντὸς τῆς ὀκταήμερου προθεσμίας τῶν 2/3 τῶν ἐκλογέων. Ἡ μεγαλειτέρα ἡσυχία διατηρήθη, ὁ δὲ Κ. Διοικ. Ἀττικῆς παρευρίσκειτο τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς δημοκρασιακῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν διατάξεων.

— Εἰς εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἀχαΐαν δέμον Βουραίων κατὰ τὴν 11. Ἀπριλίου εἰς τὴν θέσιν Ροδιά δύο λητταὶ μετασηματισμένοι ἐπέπεσον κατὰ Ἰωάννου πινὸς Στυργαπούλου, ὑπηρετοῦ διαβαινοντος ἐκεῖθεν· αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐλάβον τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν των.

— Τὴν νύκτα τῆς 12 Ἀπριλίου τὸ κότερον τοῦ Διονυλίου Πέππα Αἰγινίτου προσελήθη κατὰ τὸν διάπλουον τοῦ πλησίον τῆς Συκιᾶς πρὸς τὸν Ἄθω ἀπὸ πειρατῶν ὅτινες τῷ διήρπασαν δραχμὰς 2837 μετρητὰς καὶ πᾶ ἐνδύματα τῶν ἀποτεινόντων τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου· κἀνένα τῶν πειρατῶν δὲν ἐδυνήθη τῶν ἐν τῷ πλοίῳ τις ν' ἀναγνωρίσῃ διὰ τῆς νυκτὸς τὸ σκότος.

Πληροφορούμεθα ὅτι αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι τοῦ εἰς Κανουρίῳ Χωρίῳ ἀναχωρησίου ἐπεραιώθησαν ἤδη καὶ ὅτι οἱ διευθυνταὶ τοῦ καταστήματος τοῦτοῦ ἐξελίχθησαν ὅλας τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεώσεις των.

— Ἐρμουν ὑπόψιν τὴν ἐξῆς διακοίνωσιν τὴν ὁποίαν διεύθυνε πρὸς τοὺς διευθυντὰς τοῦ καταστήματος ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσπεριῶν Γραμματεία κατὰ συνέπειαν ἐκθέσεως τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Τσίγλερ.

Πρὸς τὸν Κ. Ροβέρτον, διευθυντὴν τοῦ εἰς Κανουρίῳ Χωρίῳ Ζυχαροποιείου. Διὰ τῆς ἀπὸ 8 Ἀπριλίου ἐκθέσεως τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Τσίγλερ μὲς καθυπέβαλε κατὰ τὴν ἐξῆς ἀξίαν τῶν ἐργασιασίων καὶ οὐκισμάτων ὅσα ἤδη ἐκατασκεύαστε εἰς Κανουρίῳ Χωρίῳ. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀξιοματικῆς τοῦτοῦ ἡ ἀξία των καταστημάτων αὐτῶν ὁμοῦ μὲ τὴν τῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν ἀναβαίνει εἰς δρ. 374, 927, πόσον ὑπερβαίνει κατὰ πολλὰ τὰς 200, 000 δραχμὰς τὰς ὁποίας λόγῳ ἐγγυήσεως ὀφείλετε κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦ 1839, ἀπαλλάττομεν

LE SIÈCLE.

Son N°. 257 s'occupe longuement des élections communales, dans le sens qui a donné lieu aux observations que nous venons d'adresser plus haut à la presse périodique.

Quant à son numéro 258, il est consacré à la réfutation des opinions émises par le Courrier Grec, au sujet des élections communales, et comme nous ne voyons pas ou cette discussion pourrait aboutir dans la direction que vent lui imprimer le Siècle, nous nous en tenons à ce que nous avons dit, et que ne détruit rien les répliques du Siècle. En cette circonstance le gouvernement a pris la seule position qui lui convienne et qui convienne au pays, et nous voyons avec peine que cette position soit combattue par le Siècle, dans un sens fort peu recommandable.

FAITS DIVERS.

L. L. M. M. et S. A. R. le Prince Maximilien, étant partis d'Athènes dans la soirée du 12 de ce mois viennent de faire un voyage à Gythium, à Sparte, à Astros à Spetzia et à Hydra.

Après une absence de 9 jours L. L. M. M. et S. A. R. sont rentrées dans la Capitale le 22 de ce mois.

Partout sur leur passage les Augustes voyageurs ont recueilli les marques les plus vives de l'attachement et du dévouement des populations.

L. L. M. M. et S. A. R. le prince Maximilien doivent se rendre dimanche prochain à Corinthe où sera célébré l'anniversaire de l'avènement au trône de S. M. le Roi.

De Corinthe S. M. le Roi et S. A. R. le Prince Maximilien doivent revenir à Athènes.

S. M. la Reine continuera Son voyage vers Ancône où Elle demeurera en quarantaine, et de là se dirigera vers Hems où Elle doit passer la saison des bains.

Un journal, intitulé le *Radamanthe* se publie actuellement en Crète par M^r. Vivilakis. La première feuille de cette publication est arrivée à Athènes par le dernier paquebôt français venant de Smyrne.

Tahir Pacha est arrivé en Crète avec une flottille composée d'un vaisseau, d'une frégate, de six bâtimens de troisième ordre, et de plusieurs transports portant environ 2,300 soldats.

Des lettres particulières de Constantinople assurent, que Tahir-Pacha a l'ordre d'envoyer Moustapha Pacha dans cette Capitale.

D'après les dernières nouvelles de la Canée le Capitan Pacha se trouvait dans cette ville jusqu'au 8 mai, et y recevait les visites des autorités locales. Il se préparait dit-on à marcher prochainement contre les insurgés.

On écrit de Syra, que deux petits bâtimens sous pavillon Hellénique ont été capturés près des côtes de Candie par les bâtimens turcs, bien que l'époque fixée par la déclaration du blocus ne fut point arrivée, et bien que les dits bâtimens ne fussent chargés que de grains. — Cette nouvelle mérite toutefois confirmation.

Deux petits bâtimens portant environ 40 hommes armés ont été arrêtés dans le golfe de Volo par une barque canonnière du gouvernement Hellénique, et conduits à Skiathos pour y purger leur quarantaine, avant d'être envoyés au tribunal d'Amaliopolis, d'après les ordres de l'autorité.

On annonce pour le 30 de ce mois, l'arrivée à Athènes de M^r. Mavrocordato.

M^r. Catakazi, Ministre Plénipotentiaire de S. M. l'Empereur de Russie, près S. M. Hellénique, doit dit-on revenir prochainement à Athènes en passant par Londres.

— Quelques uns des compagnons de Velentza se sont dernièrement remis à la disposition de l'autorité, et ont déposé que depuis six mois, ils ignorent où se trouve leur chef.

— A Mégare, un des principaux propriétaires du pays, le Sieur Perdelès a été assassiné; on est à la recherche de l'auteur de ce meurtre qu'on attribue à l'exaltation produite par les circonstances des élections municipales.

— Une épidémie vient de se déclarer en Achaïe.

— Un tremblement de terre s'est fait ressentir à Skyros le 9/21 avril dernier et y a endommagé une soixantaine de maisons, ainsi que deux églises et les murs de la forteresse.

— Les élections communales se sont terminées dans toute la province d'Eurytanie au sein d'une tranquillité parfaite.

— Dimanche dernier ont été clos à Athènes les votes de l'élection du conseil municipal. Le scrutin n'ayant point encore été déposé on en ignore jusqu'ici le résultat.

— Un petit navire de commerce grec a fait naufrage sur l'île de Skyros dans la nuit du 27 au 28 avril dernier.

— Dans la nuit du 24 avril dernier le cutter du cap^e Peppa enlevé une somme de 2,837 dr. et tous les effets d'habillement de l'équipage.

Nous sommes informés que les travaux d'installation de la sucrerie privilégiée de Kenourio-Chorio, sont entièrement terminés et que les directeurs de cet établissement ont rempli tous leurs engagements envers le gouvernement. Nous avons sous les yeux la communication suivante, adressée aux directeurs

ὁμῆς τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως ταύτης καὶ σὺν παρέχοντες τὴν ἀδειαν νὰ τὴν παραλάβετε ἀπὸ τὴν ἐν Παρισίοις Γαλλικὴν τράπεζαν, ὅπου ὑπῆρχε κατατεθειμένη.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Τοιαῦται μαρτυρίαι συνηγοροῦσιν ἀρκούντως ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τοῦ καταστήματος τούτου.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

Παρίσις 27 Ἀπριλίου.

Ὅλαι αἱ Καρλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι σήμερον ἄρθρον σχευοτενέστατον γεγραμμένον, καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα, ὑπὸ τοῦ Κ. Βιλλέλου καὶ ἐπιγεγραμμένον «Τὸ ἀφανίζον καὶ ἀτιμίζον τὴν Γαλλίαν μονοπωλεῖον.»

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ Κ. Βιλλέλος ἐπανέρχεται εἰς τὰς ἀρχὰς αἰτίας ἐπικρίσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ἰουλίου μηνὸς 1830 καὶ διατείνεται ὅτι ἡ ὀλεθρία κατάστασις τοῦ οἰκονομικοῦ μας πρέπει ν' ἀποδοθῇ μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐκλεκτικὸν σύστημα, καθότι οἱ διοριζόμενοι πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς χρήσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων βουλευταὶ, συντελοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι εἰς τὴν κατασπατάλειαν των. Συμπεραίνει ἐπομένως ὅτι ἡ μόνη σωτηρία τῆς Γαλλίας εἶναι ἡ ἀπόλυτος μοναρχία.

Ὁ Κ. Βιλλέλος ἐπιτηδεύει ὡρελήθη ἀπὸ τὴν παρούσαν περίπτωσιν καὶ ἡ ἀδύναμις τῆς ἐφημερίδος ἡ Γαλλία ἐπέστησε τὴν κοινὴν προσοχὴν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν ἀρχηγὸν, διὰ τὴν δημοσίευσιν τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς του θεωρίας, ἡ σημασία τὴν ὁποῖαν ἀπονέμουσι αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ἐτυμολογίαν τῶν ἐνθρόνων, ἵσως ὥστε κίποιαν βαρύτητα εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ὑπουργοῦ τοῦ δεκάτου Καρόλου· ἀλλ' ἂν τὸ Καρλικὸν κόμμα γίνῃ πάλιν ἐπικίνδυνον, παύει βέβαια τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτὸ ἀφορμὴν ν' ἀνυψωθῇ ἀπὸ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς ἣν εἶχε περιπέσει.

Φαίνεται ὅτι μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις ἐκκατορθώθη νὰ ἔλθωσιν εἰς Παρίσι διὰ τὸ βράστιμα τοῦ Κόμματος τῶν Παρισίων οἱ ἀρχιεπίσκοποι τοῦ Λουγδούνου, τοῦ Ροθόμαγου καὶ τοῦ Ἀντρέατου. Λέγουσι δὲ ὅτι ἐν ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν εἰμὴ ἀφ' ἑλθόν παρὰ τοῦ Βασιλέως τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν θέλει τραπῇ εἰς νόμον τὸ περὶ δευτερευούσης ἐκπαιδεύσεως σχέδιον τοῦ Κ. Βιλλεμίνου.

Τουλὼν, 29 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Κ. Λαυρενός, ἀρχηγὸς τῆς πρώτης μοίρας τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, προσεκλήθη εἰς Παρίσι διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς· ἀπεχώρησε δὲ πᾶρχυτα διὰ τὴν πρωτεύουσιν. Τινὲς φρονέουσιν ὅτι θέλει διορισθῇ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας τῆς σταλινόμενης εἰς Ἀντίλλα, ἄλλοι δὲ θέλει διευθυνθῇ εἰς Ἀνατολὴν μετὰ 5 ἢ 6 δίκρυτα· ἄλλα τίποτε θετικόν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ στόλος τῆς Μεσογείου θέλει διαλυθῇ καὶ τῶν ἐπὶ ἐπειδὴ ἐπανερχόμεθα εἰς τὰς μετὰ τὴν δυνάμειν παλαιὰς σχέσεις μας εἶναι περιττὸς ὁ τόσος στόλος· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἀπεθασίθη ἡ ἀπόφασις τοῦ μεγαλήτερου αὐτοῦ μέρους.

Ὁ Δαρμὴς δὲν θέλει μεταφερθῇ ἀπὸ τῆς κοινῆς φυλακῆς τῶν καταγορευμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς βουλῆς τῶν Πατρικίων εἰμὴ τὴν νύκτα τῆς 9 πρὸς τὴν 10.

Πλήθος πολὺ συνέρχεται σήμερον πρωῒα εἰς Βιγνέννην διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὰ γυμνάσια τῶν εὐζώνων τῆς Ἀφρικῆς τὰ ὁποῖα ἤρχισαν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Στρατάρχης Κ. Σουλτ καὶ ὁ Δούξ τῆς Αὐστρίας ἐδιέβυνον τὰ κινήματα περὶ δ' αὐτοὺς ἦσαν ὁ πρίγκιψ Ἰοαννίλλης, ὁ πρίγκιψ τῆς Βυρτεμβέργης καὶ αἱ πριγκιπέσσαι τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Τὰ γυμνάσματα τῶν εὐζώνων τῆς Ἀφρικῆς διαφέρουσιν ὅλως ἀπὸ τὰ γυμνάσματα τοῦ ἐπιλοίου στρατοῦ καὶ εἶναι καταλλήλота εἰς τὸν κατὰ τὸν Ἀράβιον πόλεμον. Εἰς ἐν τῶν κινήσεων αὐτῶν οἱ δεκαεπτὰ εὐζῶνοι ἔπεισαν αἰρῆσαι κατὰ γῆς, θέσαντες τὰ ὅπλα των ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς των διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν ἔπειτα ὡς ὑποστηρίγματα. Τὸ κίνημα τοῦτο εἶχε μετὰ παραδείξιν ταχύτητα· ἔπειτα τὰ δέκα τάγματα συνεπυκνώθησαν εἰς ἐν τετράγωνον τὸ ὁποῖον δὲν κατεῖχε τόπον περισσότερον τῶν 400 μέτρων.

Τὸ κοινὸν θαύμασε προστούτοις μετὰ πόσῃ ἐπιδειξίᾳ οἱ εὐζῶνοι τραβοῦσιν εἰς τὸ σημάδι.

Μετὰ τὸ γυμνάσιον, ὁ στρατάρχης Κ. Σουλτ ἐσυγχάρη τὸν τὴν Αὐρηλιανὸν δοῦκα καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ σώματος τούτου ἀξιωματικούς διὰ τὴν ἀριετείαν μετὰ τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν αὐτὸ ὅλα τὰ κινήματα.

Ἀνηγγεῖλαμεν καὶ προηγουμένως ὅτι ἡ μετὰ τοῦ Μαρόκου διαφορά μας ἐσυμβεβασθῇ εὐτυχῶς. Κατὰ τὸν τύπον, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαπραγματεύσεως φαίνεται ἀσήμερον· αἱ δύο κυβερνήσεις ἔκαμαν ἀμοιβαίως παραχωρήσεις ἡ μὲν παύσασα τὸν διοικητὴν τοῦ Μογαδόρου, ἡ δὲ ἀνακαλεῖται τὸν πρόξενον Κ. Λαπόρτον τὸν ὁποῖον προσωρινῶς διετέθη ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Ταγγέρφ Γενικοῦ Προξενείου. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ νέος οὗτος πρόξενος Πράκτωρ ἔλαβεν εἰς Μογαδόρον λαμπρὰν δεξίωσιν.

Ἀλλὰ πραγματικῶς ὁ Γενικὸς Πρόξενος Κ. Νιὼν, ὁ διευθύνων τὴν διαπραγματεύσιν ταύτην ἐπέτυχεν οὐσιωδέστατον προνόμιον τὸ ἐξῆς· ὅτι ὁ Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου ἀναγνωρίζει ὡς ὑπὸ τὴν Γάλλων πάντα Ἀλγερινὸν Ἰουδαίων ἢ Ὀθωμανὸν καὶ ἀπονέμει εἰς αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους του τὴν ὁποῖαν καὶ εἰς τοὺς Γάλλους προσάσιν.

Ἡρώμεται Πολιτεῖα τῆς Ἀμερικῆς.

Λιβερπούλ. Κυριακὴ, 2 Μαΐου, 7 ὥρα, τὸ ἀτμοκίνητον ἡ Ἀκαδία ἐφθασε πρὸ μικροῦ, κομίσαν Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου.

Ἡ Ἀκαδία ἀναχωρήσασα ἀπὸ Ἀλιφᾶς τὴν 20 ἔκαμε τὸ ταξιδίον της εἰς 12 ἡμέρας, φέρουσα καὶ 75 ἐπιβάτας. Ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἀλιφᾶς τίποτε εἰσέτι δὲν ἦτο γνωστὸν περὶ τοῦ ἀτμοκινήτου τοῦ ὁ Πρόεδρος.

Τὰ ἀπὸ Ἀμερικῆς νέα δὲν εἶναι πολλὰ περίεργα· αἱ ἐφημερίδες ἀσολοῦνται ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Καναδᾶ ἐκλογῶν αἰτίνας ἔγιναν ὡς φαίνεται ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἥτοι τῆς συνταγματικῆς μερίδος.

Ὁ νέος πρόεδρος των Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπροσδιόρισεν τὴν 14 Μαΐου ὡς ἡμέραν καὶ ἡν θελὼν τελεσθῇ ἀνὰ πᾶσαν τὴν περιφέρειαν τῶν Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν αἱ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ στρατηγοῦ Ἀριστῶνος τελεταί.

Ὁ πρόεδρος Κ. Τύλερ εἶναι 51 ἔτους· εἶναι δὲ ὁ νεώτερος τῶν ἄχρι τοῦδε Προέδρων τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 170)

Κοινοποιεῖται ὅτι εἰς τὸ ἡμέτερον ταμεῖον ὑπάρχει ἐναποταμιευμένον τὸ διδόμενον τῆς περιουσίας τοῦ ἐνταῦθα φονευθέντος καταλυμακίου, Κ. Α. Βρανᾶ, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας ἐπ' αὐτῆς ἀπαιτήσεις νὰ παρρησιάσωσιν αὐτὰς εἰς ἡμᾶς, ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, πρὸς ἀπόδοσιν τῆς κατ' ἀναλογίαν εἰς ἕκαστον χρεωστούμενης ποσότητος.

Αἱ δὲ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παρουσιασθῶσιν οὐ θέλουν μὲν ἀπαράδεκτοι.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1841.

Ἡ Διοίκησις τοῦ 6. Βασ. Πεζικοῦ Τάγματος τῆς Γραμμῆς.

ΑΝΤΙΠΤΗΣ. Ἀντισυνταγματάρχης.

Ὁ ὑπευθύνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΣΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

par le ministère de l'intérieur, en conséquence du rapport du lieutenant du génie Ziegler, commis à cet effet par le gouvernement.

« A Mr. Roberti, gérant de la sucrerie de Kenourio-Chorio. »

Par son rapport en date du 8 avril, le lieutenant du génie Ziegler a soumis un bordereau sur la valeur des ateliers et habitations que vous avez déjà fait bâtir à Kenourio-Chorio. Mr. Ziegler estime ces bâtimens, y compris les machines et outils à la somme de 374,927 drach. Et cette somme dépassant de beaucoup le cautionnement de 200,000 dr. exigé par le contrat conclu en 1839, vous êtes dispensé de son dépôt, et autorisé à le retirer de la Banque de France à Paris.

Le Secrétaire d'Etat au département de l'Intérieur,
N. G. THEOCHARIS.

Des faits aussi positifs dispensent dorénavant les entrepreneurs de la sucrerie de Kenourio-Chorio, du soin d'entretenir le public de l'avenir de cet établissement.

On nous écrit de Trieste:

Mr. Papiolaki Consul Hellénique dans cette ville y a fait célébrer solennellement, le 6 avril dernier l'anniversaire de l'insurrection nationale. A 10 heures du matin Mr. Papiolaki suivi de tous les officiers grecs qui se trouvaient à Trieste s'est rendu à l'Eglise orientale ou s'étaient remis tous les négociants grecs et capitaires de marine, et y a assisté à la célébration du service divin, après lequel un Te Deum a été chanté par l'Archimandrite et le clergé. Enfin la cérémonie religieuse s'est terminée par des prières pour la famille Royale et pour la conservation des bonnes relations entre la Grèce et les puissances qui ont contribué à son affranchissement.

Après la cérémonie Mr. Papiolaki a reçu les félicitations de ses Nationaux. Les bâtimens grecs qui se trouvaient dans le port s'étaient pavoisés et le brick du capitaine Kyparissi s'est acquitté des saluts et honneurs à rendre aux pavillons d'Autriche et de trois puissances protectrices.

Cette Fête Nationale a été célébrée avec enthousiasme par tous les Hellènes se trouvant à Trieste, sous les auspices de la régence d'Autriche, qui ici comme en toute occasion, s'est montrée pleine de bienveillance envers la Grèce.

NOUVELLES EXTERIEURES.

FRANCE.

Nous trouvons aujourd'hui dans toutes les feuilles légitimistes un article fort long qui nous paraît évidemment communiqué par M. de Villèle; cet article est intitulé: *La monopole qui perd, ruine et déshonore la France.*

M. de Villèle, dans cet article, en revient aux principes qui ont dicté les ordonnances de juillet. Il prétend que l'état déplorable de nos finances doit être attribué uniquement au système électoral qui existe actuellement. D'où il conclut que le remède unique est dans le principe monarchique.

M. de Villèle a saisi habilement, pour publier des théories financières et gouvernementales, le moment où l'acquiescement de la France a dirigé l'attention publique vers le parti dont il est l'un des chefs. L'importance que les journaux du gouvernement donnent au verdict d'acquiescement de la France, pourrait bien servir l'ancien ministre de Charles X.

Il paraît que la présence des archevêques de Lyon, de Rouen et d'Arras avait été le résultat de longues négociations. Ils n'ont consenti à venir à Paris, pour le baptême du comte de Paris, que sur la promesse faite par le roi que l'on ne donnerait pas suite au projet de loi de M. Villemain sur l'instruction secondaire.

Toulon, 29 avril. — M. le contre-amiral Regnault de la Susse, commandant la première division de l'escadre de la méditerranée, vient d'être appelé à Paris par dépêche télégraphique. Cet officier-général s'est mis en route immédiatement. Quelques personnes disent que M. de la Susse va prendre le commandement d'une division que l'on enverrait aux Antilles; d'autres pensent qu'il sera envoyé dans le Levant avec 5 ou 6 vaisseaux; mais on ne sait rien de positif à ce sujet. Une chose certaine toutefois c'est que l'escadre de la méditerranée va être disloquée. A la vérité, puisqu'on se décide à rentrer dans le concert européen, il est parfaitement inutile d'avoir sur pied une marine formidable. Tout porte donc à croire que l'on songe sérieusement à désarmer une grande partie de la flotte, que nous voyons depuis plus de six mois sommeiller sur notre rade.

Les journaux de Marseille reproduisent la nouvelle suivante, donnée par le *Moniteur Algérien*:

Des lettres particulières, d'une date récente, qui méritent toute confiance, nous apprennent que l'affaire de Maroc, s'est terminée à la satisfaction du gouvernement français. Le nouveau consul a été installé à Mogador, et le pavillon français salué de 21 coups de canon. Le gouverneur marocain a été destitué et le soldat marocain qui avait outragé notre consul a reçu un châtiment exemplaire.

C'est seulement dans la nuit du 9 au 10 que Darmès doit être transféré de la Conciergerie à la prison de la chambre des pairs.

Une foule de curieux s'étant rendue ce matin de bonne heure à Vincennes pour assister aux manœuvres des tirailleurs d'Afrique, qui ont commencé à midi.

M. le maréchal Soult et le duc d'Orléans commandaient les évolutions; on remarquait autour d'eux le prince de Joinville, le prince de Wurtemberg et les princesses de la famille royale.

Les manœuvres des tirailleurs d'Afrique diffèrent entièrement de celles de l'armée, elles sont tout-à-fait propres au genre de guerre usité par les Arabes. Dans une de ces évolutions, les dix mille tirailleurs se sont tout-à-coup couchés à terre, plaçant leurs carabines sur leurs schakos afin de s'en servir de point d'appui. Ce mouvement s'est opéré avec une simultanéité extraordinaire; puis les dix bataillons ont été massés en un bataillon carré qui n'occupait pas un terrain de plus de 400 mètres.

On a été à même aussi d'admirer l'adresse des tirailleurs au tir à la cible; à chaque instant le but était atteint.

Après la manœuvre, le maréchal Soult a adressé des compliments au duc d'Orléans et aux officiers de ce nouveau corps, sur la précision avec laquelle toutes les manœuvres avaient été exécutées.

Un article du *Moniteur Algérien*, a annoncé l'heureuse solution de notre différend avec la cour de Maroc. Pour la forme, la négociation a abouti à une transaction de peu d'importance les deux gouvernements se sont fait des concessions réciproques, l'un en destituant le gouverneur de Mogador, l'autre en rappelant le consul, M. de Laporte, provisoirement remplacé par le chancelier du consulat-général de Tanger. On sait que ce nouvel agent a été reçu à Mogador d'une manière très brillante.

Mais, pour le fond, M. de Nion, consul général, a obtenu un résultat auquel les amis les plus éclairés de notre colonie d'Afrique attachent la plus haute importance.

Le sultan de Maroc reconnaît comme sujet français tout Algérien, juif ou musulman; en justifiant de son titre, il jouira dans le Maroc du même privilège que les Français.

ETATS-UNIS.

LIVERPOOL, dimanche 2 mai, sept heures. — Le steamer *Arcadia* vient d'arriver; nous recevons par ce navire les journaux américains jusqu'à la date du 17 avril. L'*Arcadia*, parti d'Habfax le 20, a accompli sa traversée en 12 jours; il avait à bord 75 passagers. A son départ, on était sans nouvelles du steamer *Président*.

Les nouvelles d'Amérique sont peu intéressantes. Les journaux s'occupent exclusivement des élections pour les provinces du Canada qui semblent être généralement favorables au gouvernement ou parti constitutionnel. Dans le Bas-Canada, le parti français a été en majorité de 6, mais dans les autres comtés il a été battu et a été en minorité de 12; le nombre des membres à élire était de 84.

Le nouveau président des Etats-Unis a fixé au 14 mai le jour de la célébration des cérémonies religieuses qui devront être faites, dans toutes les parties des Etats-Unis, à l'occasion de la mort du général Harrison.

Le président Tyler est âgé de 51 ans, et est le plus jeune des présidents que les Etats-Unis aient eus jusqu'à présent.

(Sémaphore)

Le gerant responsable JEAN A. BALI.